

Dag 8

Tanna - Kempten via Timmelsjoch, Ötztal, Hahntennjoch en Lechtal.

Over vlotte wegen verlaat je Trentino en toert spoedig door Zuid Tirol waar de Zuid-Tirolse Wijnroute voor je klaar ligt. Verschillende smaakmakers zijn er te proeven zoals: Lagrein, St. Magdalener, Pinot Blanc, Pinot Noir, Cabernet, Merlot en Sauvignon Blanc.

Links doemt de Passo Della Mendola op, maar onze aandacht gaat uit naar het rechts liggende Lago di Caldaro, het warmste zwemmeer van de Alpen.

Het meer ligt tussen wijngaarden en appelbomen met een zomerse watertemperatuur van 28 graden te stralen.

De SS42 slaat linksaf de SS38 op, rechts ligt Bolzano de markante ontmoetingsplek van de drie taalgroepen en culturen van Zuid-Tirol.

De stad ligt in een keteldal op 265 meter hoogte waar de rivieren Isarco en Adige samenstromen. Bolzano is van oudsher een belangrijk handelscentrum, waar economische en toeristische belangen een grote rol spelen. Top kwaliteit staat er erg hoog in het vaandel. De restaurants bieden je dan ook het beste van de Italiaanse en Oostenrijkse keuken.

De vele boetiekjes, markten en delicatessenwinkels van Bolzano zijn wijd en zijd bekend.

Als je door de stad slentert, maakt je automatisch kennis met musea, kastelen en historische gebouwen.

Enkele kilometers verder ligt het volgende plaatje met de naam Merano, waar zelfs Keizerin Sissi al dolenthousiast van werd.

Palmen en olijfbomen staan in het dal, sneeuw en ijs ligt op de omringende bergtoppen.

Dit moet het landschap rond het charmante kuuroord Merano zijn.

In de stad zie je statige Koninklijke architectuur op de ene oever van de rivier de Passirio en moderne vormgeving op de andere.

De dorpen in de omgeving zien uit op appelboomgaarden en wijngaarden en bieden met hun promenades eindeloze wandelmogelijkheden. Een volkomen andere wereld, die van het hooggebergte, kom je tegen in afgelegen zijdalen als Val d'Ultimo/Ultental of Val Passiria/Passeiertal.

Oude boerderijen sieren het landschap en geven het een bijzonder, authentiek karakter.

Je toert dwars door het centrum, volgt de SS44 en waan je in de Betuwe.

Kilometers lang wordt de bloesem afgewisseld met de sappigste vruchten.

Links rijzen tot hoog in de hemel de rotsen van Parco Naturale Gruppo di Tessa op, rechts liggen de weilanden in de dalen te pronken. Tussen deze pracht door toer je naar San Leonardo in Passiria.

In het centrum van San Leonardo gaat de weg rechts via de Via Passo Giovo naar de Brennerpass.

Links gaat de klim vanuit de Val Passiria over de SS44BIS met hellingen van 13% naar boven.

Achtentwintig kilometer klimmen over een bochtige fel draaiende weg naar de op 2500 meter hoogte liggende grensovergang naar Oostenrijk. De grens ligt bovenop de top van de Timmelsjochpass.

Onderweg heb je ongekennde uitzichten.

De Timmelsjoch scheidt de Ötztaler Alpen van de Stubai Alpen en ligt tussen twee bergtoppen.

De Jochköpfl 3141 meter hoog in het noordoosten en de Wurmkogel 3082 meter in het zuidwesten.

Vlak na de Tweede Wereldoorlog kwam er een plan op tafel om een weg aan te leggen over de Timmelsjoch. In 1955 werd de weg aan de noordzijde aangelegd, het zuidelijke gedeelte werd al in 1933 gebouwd. Pas in 1968 werd de straat in beide richtingen voor het verkeer vrijgegeven.

De Timmelsjoch is normaal gesproken vanaf half juni tot half oktober berijdbaar en met name vanwege de grote stijgingen verboden voor vrachtverkeer.

Het is de hoogste grensovergang van Oostenrijk en wordt druk beklommen door toeristen. Op warme dagen is het een geliefd uitstapje voor de automobilist en de motorrijder.

De Timmelsjochstrasse, waar tol wordt geheven, daalt in grote bogen omlaag en heeft een dalingspercentage van 11%.

Bij Hochsölden stopt de pas en gaat over in het Ötztal, dat met zijn 65 km lengte het langste zijdal van het Inndal is.

Op de beide oevers van de Ötztaler Ache, een zijrivier van de Inn, strekt het langgerekte Ötztal zich in de Stubai Alpen uit. Hoog reizen de toppen van boven de 3500 meter boven de B186 uit.

Bekijk even de kleurrijke huisgevels bij de Pilburger See en Ötz.

Na het neerstorten van een gedeelte van een berg, ontstond op natuurlijke wijze de Pilburger See.

Het schilderachtige meer biedt ruimte voor diverse vormen van waterrecreatie.

Van noord naar zuid zijn verschillende terrassen aanwezig, waarin het landschap en het klimaat varieert van uitgestrekte boomgaarden en graanvelden aan de ingang van het dal tot uitgestrekte gletsjervlakten diep in het dal. Slechts 7% van het Ötztal wordt bewoond. Je bezoekt er o.a. Obergurgl, Sölden, Au en Ötz.

Hoog steekt de 3163 meter hoge Nederkogl boven de dorpen uit.

Net voor Ebene verlaat de route het Ötztal en ruilt de B186 voor het kleinere werk.

Boven de Inn ga je het gebergte in en slinger je door Sautens en Roppen naar Arzl im Pitztal.

Het Pitztal is een smal dal dat lijkt op een diepe kloof die zich uitstrekt tussen hoge granietbergen.

In het westen de Kaunergrat en in het oosten de Geigenkamm.

Het Pitztal is een doodlopend dal met een lengte van 35 km met aan het einde de Mittelberg met de Mittelbergferner.

De Mittelbergferner is een gletsjer met daarachter de hoogste berg van Tirol, de Wildspitze met een hoogte van 3768 meter.

Het smeltwater van de Mittelbergferner vormt de forellenrijke Pitze die door het dal slingert.

Op de Mittelberg kun je met de Pitzexpress naar de sneeuwvelden van het Mittelbergferner.

De Pitzexpress is een tandradbaan die een hoogteverschil van 1120 meter overwint.

De baan heeft een lengte van 3786 meter en kan per uur 1600 personen vervoeren, hij is de snelste ter wereld.

Het dalstation bevindt zich op 1740 meter hoogte en het gemiddelde stijgingspercentage is 31%, de reistijd duurt ongeveer 7 minuten.

Er wordt gereden met twee treinen die elkaar in het midden van het traject passeren.

Natuurlijk draait de tocht niet de doodlopende kant op, maar steekt de Inn en de A12 over om vervolgens in Imst te komen.

In een breed dal bij het samenkomen van het Inntal en het Gurgltal liggen de Ober- en Unterstadt, samen vormen ze het oude stadje Imst.

In de Oberstadt staat de 86 meter hoge laatgotische Pfarrkirche uit de 15de eeuw met de hoogste toren van Tirol.

Imst heeft een eigen traditie. Om de vier jaar vindt er het Schemenlaufen plaats. Het is een optocht van enkele honderden schimmen, spoken, heksen en tovenaars.

Imst heeft een aardig winkelcentrum, een behoorlijk aanbod van après-ski gelegenheden en bovendien zijn er heel veel sporten mogelijk.

Onder het traditionele uiterlijk gaat een moderne bruisende stad schuil.

Na Imst klim je over 15% hellingen door een bosgebied omhoog, krijgt je een ruime bocht naar links en kom je op de Hahntennjoch. Rechts ligt de Salvresenklamm en onder je het Salvesental.

De Hahntennjoch verbindt het Oberinntal met het Tiroler Lechtal.

De verbindingsweg is 29 kilometer lang, heeft stijgingen van 15% en is gesloten voor vrachtverkeer en caravans. Vooral bij motoren en auto's is de Hahntennjoch, door het bijzondere uitzicht, erg in trek.

Het blijft wel opletten want de Hahntennjochstrasse is door lawinegevaar, steenslag en verschuivend gesteente niet zonder gevaar. Vooral bij onweer is het berijden van de Hahntennjoch gevaarlijk.

In 2004 is een geautomatiseerd systeem met twee meteorologische meetpunten op de Hahntennjoch en op de Muttekopfhütte geïnstalleerd.

Het geautomatiseerde systeem zet bij gevaar het verkeerslicht op rood, waardoor een automatische afsluiting van de weg volgt.

In de winter, als de pass gesloten is, moeten de bewoners vele kilometers omrijden om van het Lechtal in het Oberinntal te kunnen komen.

Vanaf deze zijde heb je constant zicht op de puinvelden van de Hahntennjoch die de flanken van het dal markeren.

De smalle weg is mooi aangelegd en slingert langs de bergwand met hellingen van 9% naar de joch toe. Op de top is parkeergelegenheid en de mogelijkheid tot diverse wandelingen o.a. naar het Simmel

Weltfriedenskreuz, vanwaar je een prachtig uitzicht hebt op de St.-Jakobuskapelle en op de Kalbelese.

Je vervolgt de weg over afdalingen van 14% tot Pfafflar, waar je op het terras van een klein restaurantje tot rust kunt komen.

Vandaar daal je door naar het gehucht Boden dat op 1356 meter hoogte aan een doodlopende weg ligt.

Daar sla je rechtsaf en kom je in het Bsclabertal.

Tijdens de 14% afdaling van 10 kilometer die nu volgt, zie je links de Spitskopf, Zirnebenjoch en de Lichtspitze, ze zijn allemaal boven de 2300 meter.

Na Bsclabs krijg je een prachtig panorama over het Lechtal en de meanderende Lech, die bij hoogwater wel eens voor vervelende dingen kan zorgen.

Het Lechtal is een dal in de Oostenrijkse deelstaat Tirol en omvat het stroomgebied van de rivier de Lech tussen Warth en Reutte. Met een lengte van 60 km is het een van de langste dalen in Tirol.

Het Lechtal vormt samen met het Tannheimertal de streek Ausserfern.

Het dal vormt bovendien de grens tussen de Allgäuer Alpen en de Lechtaler Alpen.

Ausserfern is minder toeristisch dan andere regio's in Tirol, wat het oorspronkelijke karakter van de dorpjes ten goede is gekomen.

Door de aanwezigheid van veel beschilderde huizen in het dal, onderscheiden met name Elbigenalp en Holzgau zich van de overige dorpen.

Rijke Lechtalers lieten deze beschilderingen in de 18e eeuw aanbrengen met geld dat zij in de naburige landen als marktkoopman en lakenhandelaar hadden verdiend.

Aan het einde van het Lechtal steek je een brug over en kom je in Reutte.

Reutte dankt zijn ontwikkeling aan het feit dat daar een brug over de Lech kon worden gelegd om de verbinding tussen het Tannheimertal en het Lechtal te realiseren.

Opvallend zijn de mooie huizen in het centrum, de vaak beschilderde gevels zijn een graadmeter voor de vroegere welstand.

Hou je van schilderijen uit de baroktijd, stap dan eens in het “Heimatmuseum” binnen.

Je kunt er ook een aantal voorwerpen die herinneren aan de vroegere zoutontginning bekijken.

Boven op de Hahnenkamm ligt de “Alpenblumengarten”, deze tuin is zeker een klim waard.

Vanaf Reutte gaat de route binnendoor naar Pfronten in Duitsland en neemt de plaatsen Unterletzen, Rossschlag, Brandstatt-Saba, Museau en Vils mee.

Pfronten bestaat uit 13 kleine dorpjes die elk hun eigen bezienswaardigheden hebben.

Het herkenningspunt van Pfronten is de laatbarokke St. Nikolaus kerk in Pfronten-Berg.

De toren is gemakkelijk te herkennen en verwelkomt je al van verre.

Neem de tijd voor een bezoekje en bekijk de prachtige fresco's.

Ook kun je het Heimathaus bezichtigen, het is een historisch museum met een collectie oude lokale boerengebruiksvoorwerpen.

Op een steile rots boven Pfronten-Meilingen staat op een hoogte van 1277 meter de hoogste kasteelruïne van Duitsland, de Ruïne Falkenstein.

Hier wilde de koning van Beieren Ludwig II, zijn laatste droom in vervulling laten gaan door nog een kasteel te laten bouwen.

Dagelijks, behalve 's maandags, wordt de musical 'Ludwig II – Verlangen naar het Paradijs' opgevoerd.

De musical geeft op symbolische en heel bijzondere wijze het leven van de koning weer.

Koning Ludwig beleeft op het toneel opnieuw zijn ongelukkige liefde voor Sissi, keizerin van Oostenrijk, zijn vriendschap met componist Richard Wagner en ook zijn liefde en interesse om magnifieke kastelen te creëren.

Na Pfronten volgt de route het kleinere werk richting Faistenoy.

De komende 30 kilometer vertoef je dan ook op kleine weggetjes die draaiend en klimmend hun loop vinden in de mooie Allgäu.

Mittelberg, Haag, Memersch, Untergassen, het zijn zomaar wat namen van stille dorpen waar je waarschijnlijk nog nooit van gehoord hebt, maar waar je getrakteerd wordt op mooie vergezichten.

Enkele kilometers verder eindigt deze vakantie in het centrum van Kempten

Bron: Visit Trentino

© Tom Boudewijns